

14. BLAUWDRUK VAN HET POLITIEBESTEL

14.1. De overlegorganen

14.1.1. Algemeen

De politie zal nooit de enige adviseur van de politieoverheden kunnen en mogen zijn. Wil men tot een relevant en effectief beleid op het vlak van de orde- en rechtshandhaving komen, dan is het noodzakelijk om zowel de beeldvorming als de mogelijke maatregelen op een multidisciplinaire manier te benaderen.

14.1.2. Beleidsoverleg

Beleidsformulering gebeurt overeenkomstig de aanbevelingen van de Parlementaire Onderzoekscommissie op het lokale en het federale niveau.

- **Federaal driehoeksoverleg**

Tussen de minister van Binnenlandse Zaken, de minister van Justitie en het College van de procureurs-generaal, en de federale politiechef, dient op federaal vlak een driehoeksoverleg te worden georganiseerd teneinde tot een afstemming van het bestuurlijke en gerechtelijke beleid te kunnen komen.

Voor het voorbereiden van het driehoeksoverleg en tijdens dat overleg kan elke minister zich laten bijstaan door de bevoegde instanties die onder zijn gezag staan: o.m. de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid, de Algemene Rijkspolitie, het Vast Secretariaat voor Preventiebeleid. Dat biedt het voordeel dat de ministers niet enkel door de politiediensten worden geadviseerd, wat bijdraagt tot de volledigheid van de informatie. Er zal gestreefd worden naar een multidisciplinaire inbreng in de besluitvorming. Daardoor moet het onder meer mogelijk worden om de politieke aanpak aan te vullen met de niet-politieke preventieve aanpak en het strafrechtelijke beleid.

- **Driehoeksoverleg op intermediair niveau**

Het coördinerend overleg op het intermediaire niveau vindt plaats tussen de procureur-generaal & de procureur des Konings (of hun vertegenwoordigers), de provinciegouverneur (of zijn vertegenwoordiger) en de politiechef op dat niveau.

- **Lokaal driehoeksoverleg**

Op het niveau van de politiezone gebeurt het beleidsoverleg door de burgemeesters, de procureur des Konings (of zijn vertegenwoordiger) en de zonechef. Het parket zou zich best dusdanig organiseren dat het met het lokale beleid binnen de politiezones kan rekening houden bij het formuleren van het vervolgingbeleid (parketverantwoordelijke per zone).

14.1.3. Recherche-overleg ter operationalisering van het beleid

- **Federaal recherche-overleg**

Het College van procureurs-generaal dat zich hierbij kan laten vertegenwoordigen door de Nationaal Magistraat, pleegt overleg met de federale politieleiding omtrent de invulling van het strafrechtelijke beleid, de afstemming tussen het vervolgings- en het opsporingsbeleid en de tenuitvoerlegging van de richtlijnen terzake.

Op operationeel vlak is het objectief hier in essentie drieërlei:

⇒ *het opzetten van concrete (onder meer pro-actieve) rechercheprojecten, die uiteindelijk ter goedkeuring worden voorgelegd aan het College van procureurs-generaal en de bevoegde politieoverheden;*

⇒ *het opzetten van samenwerkingsverbanden en het organiseren van de federale ondersteuning, onder meer de eventuele tijdelijke toewijzing van federale ondersteuning aan het lokale niveau of omgekeerd (rekening houdend met de afspraken uit het politieplan en de federale standaarden);*

⇒ *het bevorderen van een goede operationele informatiedoorstroming (horizontaal en vertikaal) tussen de betrokken instanties en geledingen.*

- **Het lokaal recherche-overleg (intermediair niveau)**

Het lokaal recherche-overleg wordt op het niveau van het gerechtelijk arrondissement georganiseerd tussen de procureur des Konings en officier-coördinator(en) van de recherche, desgevallend aangevuld met de chef van de gedeconcentreerde gespecialiseerde recherche en de zonale(lokal) recherchechefs.

Het objectief hier is drieërlei:

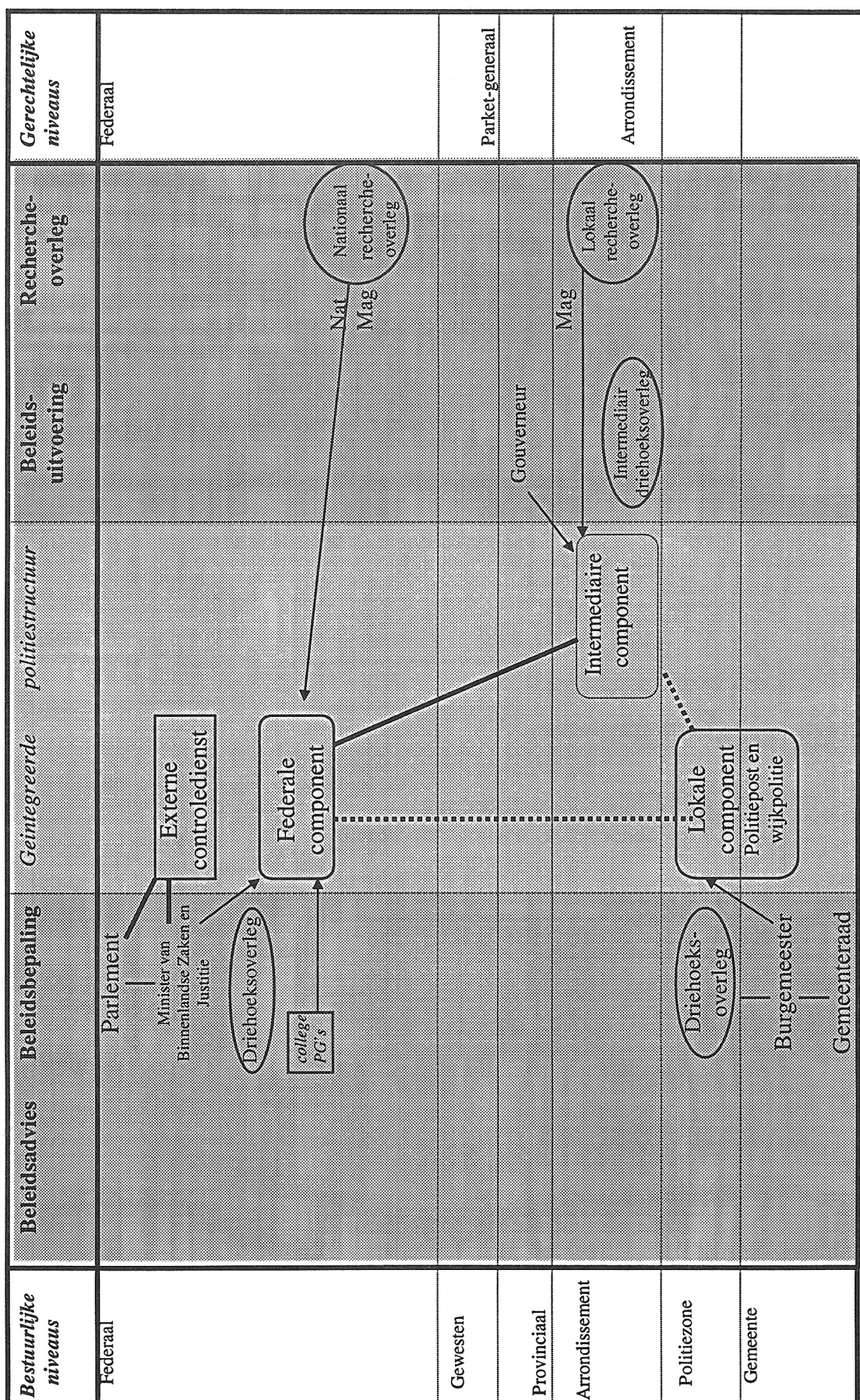
⇒ het operationeel invullen van de federale en lokale beleidslijnen in concrete onderzoeksdossiers;

⇒ het opzetten van samenwerkingsverbanden, o.m. de eventuele tijdelijke toewijzing van federale ondersteuning aan het lokale niveau of omgekeerd;

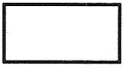
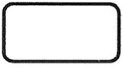
⇒ het bevorderen van een goede operationele informatiedoorstroming (horizontaal en vertikaal) tussen betrokken instanties en geledingen.

14.1.4. Dossiergebonden overleg

Dossiergebonden overleg op lokaal en federaal vlak heeft als finaliteit de (re-)oriëntatie of eventuele stopzetting van het onderzoek, waarbij nagestreefd wordt periodieke evaluaties in te bouwen omtrent het nut van de voortzetting ervan. Bij dit overleg is de aanwezigheid van de politie-coördinator(-en) vereist en dient een schriftelijke neerslag te worden gemaakt van de concrete afspraken.

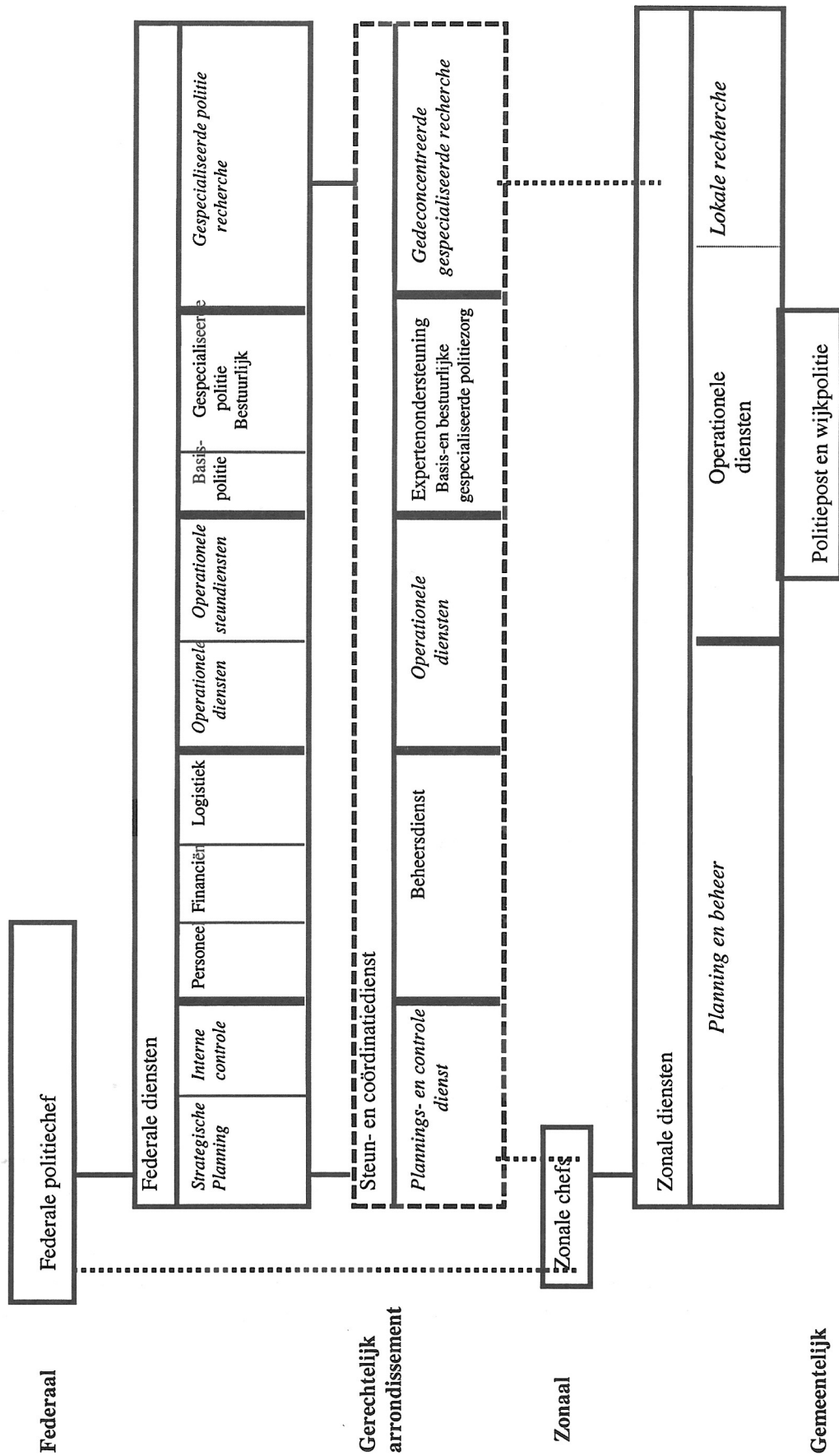

Toelichting

- Relatie tussen politieoverheden onderling en democratisch verkozen instellingen.
- Gezagsrelatie waarbij de volledige bevoegdheid en verantwoordelijkheid op het federale niveau ligt.
- Gezagsrelatie overeenkomstig de wettelijke bevoegdheids- en verantwoordelijkheidsverdeling tussen het federale en het zonale politieniveau (zie punt 13.5).
- Gezagsafhankelijkheid t.o.v. de gerechtelijke en de bestuurlijke overheden.
- Overlegorgaan.
- Aparte organisatie.
- Beleidsniveau in eenzelfde organisatie.
- Intermediaire component.

14.2. De geïntegreerde politiestructuur

Op basis van wat de politie op lokaal en federaal vlak moet leveren aan diensten, en op basis van de organisatorische implicaties die hieruit voortvloeien, meent de “*expertencommissie*” dat het volgende voorstel het best beantwoordt aan de noden van een moderne politiedienst en aan de krachtlijnen zoals deze werden vastgelegd door het Parlement bij zijn goedkeuring van het rapport van de Parlementaire Onderzoekscommissie:

Toelichting

Voor een omschrijving van wat er zich in ieder component bevindt wordt verwezen naar punten 13.2 tot en met 13.6.

— Gezagsrelatie waarbij de volledige bevoegdheid en verantwoordelijkheid op het federale niveau ligt.

..... Gezagsrelatie overeenkomstig de wettelijke bevoegdheids- en verantwoordelijkheidsverdeling tussen het federale en het zonale politieniveau (zie punt 13.5).

| De verticale lijn binnen de federale, de steun- en coördinatiedienst en de zonediensten wijst op een afbakening van verschillende afdelingen. Naarmate men verder opklimt in de organisatie wordt de nood aan specialisatie groter en zijn er meer afdelingen. Het scheiden via een dikkere, verticale lijn en het afwisselend schuin en recht afdrukken van groepen van functies maakt duidelijk hoe specialisaties van een hoger niveau op een lager niveau worden gehergroepeerd.

| De fijne, verticale stippellijn impliceert dat op het niveau van de politiezone de capaciteit inzake lokale recherche hetzij deels uitmaakt van eenzelfde operationele dienst op lokaal vlak, hetzij een aparte cel of dienst kan vormen.

 Beleidsniveau binnen eenzelfde organisatie.

 Steun, toezicht,- en coördinatiedienst.

15. FINANCIERING

15.1. De inbreng van het lokale en het federale niveau

15.1.1. Het basisprincipe is dat zowel de federale als de lokale overheid financieel blijven bijdragen tot de politiezorg. Wie betaalt, bepaalt immers.

15.1.2. De gemeentelijke financiering van de politiezorg zal worden bepaald op basis van een werklastberekening die het resultaat is van wat minimaal aan lokale politiezorg moet worden geïnvesteerd in het geheel van de totale politiezorg. Dit impliceert dat de gemeentelijke inbreng kan variëren afhankelijk van de gemeentelijke diversiteit. Maar van alle gemeenten mag een gelijkwaardige inbreng worden gevraagd.

De federale overheid zal na overleg met de lokale overheden bepalen welke de normen zijn inzake lokale politiezorg. Om de gemeenten te verplichten minimumnormen inzake lokale politiezorg te vervullen en daarvoor de nodige kredieten te verzekeren, zal het nodig zijn hieromtrent een parlementair debat te voeren.. De federale overheid betaalt een aandeel in de minimumpolitiezorg op lokaal vlak. Dit kan afhankelijk worden gesteld van het vervullen, door de lokale overheid, van de vastgestelde normen.

Het staat elke gemeente vrij daarbovenop bijkomende inspanningen met eigen middelen te financieren. Bijkomende budgettaire inspanningen vanwege de federale overheid ten aanzien van de lokale politiezorg blijven eveneens mogelijk. Op basis van contracten tussen de lokale en de federale overheden, waarin de te presteren diensten worden overeengekomen, kan een dergelijke extra-financiering door de federale overheid worden toegekend.

15.2. De totale kost van de huidige politiestructuur

15.2.1. Voor het jaar 1995 voorzagen de gemeenten een budget van 39.907,2 miljoen BEF. Het betreft hier enkel de directe kosten. De bijdrage voor het pensioen werd hierin in rekening gebracht.

Zo we dit bedrag naar het jaar 1997 omrekenen, dan bedraagt het totaalbedrag voor 42.000,0 miljoen BEF.

15.2.2. Het budget van de rijkswacht voor 1997 bedraagt 28.955,8 miljoen BEF waarvan 270,3 miljoen BEF bestemd is voor de Algemene Politiesteundienst. Bovenop dit budget dient nog de pensioenlast van 6.900,0 miljoen BEF te worden geteld.

15.2.3. Het budget van de gerechtelijke politie bij de parketten bedraagt 2.994,7 miljoen BEF (zonder NICC en de internationale samenwerking). De pensioenlast kon niet worden achterhaald.

15.3. De bijkomende kosten voortvloeiend uit de integratie

Het is bijzonder moeilijk, zo niet onmogelijk, een inschatting te maken van de totale kost voortvloeiend uit de creatie van de geïntegreerde politiestructuur, aangezien de bepalende parameters voor een preciese berekening nu niet kunnen worden gepreciseerd (bv. gradenstructuur, pensioenstelsel, uitstapregeling, ...).

Er werd niettemin een poging ondernomen door de “*expertencommissie*” om, op een min of meer realistische basis, een indicatieve raming op te maken. Deze resulteerde in een jaarlijkse meerkost van 1.000 miljoen BEF (op korte termijn), gaande naar een bedrag van 9.500 miljoen BEF (tijdens de overgangsperiode, die tot 35 jaar kan duren).

Deelaspecten, die zeker mee in rekening dienen genomen te worden zijn:

⇒ *de harmonisering van de geldelijke statuten;*

⇒ *de harmonisering van het pensioenstelsel;*

⇒ *de uitstapregeling gedurende de implementatiefase .*

16. PERSONEEL

16.1. Het belang van een eengemaakt statuut

Een eengemaakt personeelsstatuut is een basisvoorwaarde om de geïntegreerde politiestructuur te realiseren.

Indien men een samenwerking tussen de verschillende componenten wil mogelijk maken, dan moeten deze oorzaken van jaloezie en ontevredenheid bij het personeel worden vermeden, net zoals het soms bestaande opbod tussen de verschillende overheden.

Een eengemaakt statuut vergemakkelijkt bovendien de tijdelijke detacheringen tussen diensten.

Tenslotte is het eengemaakt statuut ook nodig om het voor het personeel en de organisatie mogelijk te maken personeel flexibel van functie te laten veranderen tussen de verschillende componenten. Deze mobiliteit zal, misschien meer dan welke maatregel ook, op termijn tot een reële integratie leiden.

Om de moeilijkheden te vermijden die de huidige korpsen en de Algemene Politiesteundienst vaak ondervinden om goede krachten naar de grootsteden of naar het federale niveau te trekken, zal voor bepaalde functies in een verplichte passage op federaal niveau worden voorzien. Daarnaast zal een aantrekkelijke vergoeding aan dergelijke functies worden verbonden.

16.2. Het administratief statuut

Het administratief statuut moet worden eengemaakt onder al zijn aspecten: recrutering, vorming, carrière, evaluatie en tuchtregime.

De overheden belast met de inwerkingstelling van een dergelijk eengemaakt statuut zijn, afhankelijk van de situatie, de federale overheden of die van de politiezone.

De vorming wordt, afhankelijk van het niveau, gegeven in de federale academie of in de onderafdelingen ervan, die op een lager niveau worden ingeplant.

16.3. Het geldelijk statuut

Het geldelijk statuut moet worden geharmoniseerd op alle vlakken: weddeschalen, toelagen, vergoedingen en pensioenregime. Zo niet zal de mobiliteit tussen de verschillende korpsen denkbeeldig worden.

Gezien de specifieke vereisten van het politiewerk, is een vroegere oppensioenstelling dan deze gangbaar in het openbaar ambt nodig.

Het is vanuit een psychologisch oogpunt belangrijk dat geen enkel personeelslid benadeeld wordt op financieel vlak door het nieuwe regime. Een overgangsmaatregel moet aan eenieder de mogelijkheid bieden om te kiezen tussen zijn huidig financieel statuut - in al zijn aspecten- en het nieuwe statuut.

16.4. Het syndicaal statuut

Het opteren voor een geïntegreerde politiestructuur stelt tevens het probleem van het eengemaakt syndicaal statuut.

Het leitmotief hierbij is dat men zijn syndicale rechten moet kunnen laten gelden. Een belangrijke meerderheid binnen de “*expertencommissie*” is ervan overtuigd dat voor politiemensen het stakingsrecht moet worden verboden.

17. IMPLEMENTATIEPLAN

17.1. Uitgangspunten

17.1.1. Een plan beperkt tot de krachtlijnen

De “*expertencommissie*” heeft bewust haar inbreng inzake het implementatieplan beperkt tot een aantal krachtlijnen. Volgende redenen liggen aan de basis hiervan:

- het korte tijdsbestek dat “*de expertscommissie*” restte na de wijziging van haar opdracht door de Regering eind april 1997;

- de noodzaak snel duidelijkheid te creëren voor de bevolking, de overheden en de politiediensten omtrent het na te streven eindmodel. Dit maakte dat “*de expertencommissie*” niet meer tijd wou uittrekken voor het uitwerken van een gedetailleerd plan. Het plan zal bovendien toch afhangen van de uiteindelijke beslissing van de overheden; de expertencommissie wou dus niet de kar voor het paard spannen;
- de veelheid en complexiteit van te behandelen materies. Niet alleen op beheersmatig maar ook op het operationeel vlak is de verwevenheid van de organisatorische aspecten van de politie bijzonder groot (zoals ook de Parlementaire Onderzoekscommissie heeft kunnen belichten onder meer op het vlak van het informatiebeheer). Met dit gegeven in het achterhoofd zou overhaast en/of oppervlakkig een beslissing nemen in deze materie een slechte dienst bewijzen aan de bevolking, de overheden en de politie;
- de overtuiging dat het in detail uittekenen van de geïntegreerde politiestructuur moet gebeuren door diegenen die erin en ermee zullen moeten werken. Het is uiteindelijk de verantwoordelijkheid van de mensen die binnen en met de geïntegreerde politiestructuur (de politieoverheden en politiechefs) zullen moeten werken, om ervoor te zorgen dat geïntegreerde politiestructuur in staat is al haar opdrachten naar behoren te vervullen en dit overeenkomstig de principes en criteria waaraan een goed politiebestel moet voldoen.

“*De expertencommissie*” adviseert de Regering eenzelfde houding aan te nemen.

17.1.2. Geen tussenstappen die tegen de integratie ingaan

Er zijn verschillende wegen denkbaar waarlangs men naar een geïntegreerde politiestructuur kan evolueren. Hoewel alle veranderingsplannen tot integratie kunnen leiden, is dit geen garantie dat dit ook zal gebeuren (vb. *eerst starten met de creatie van een criminele, federale politie en daar stoppen, eerst starten met de integratie van de gerechtelijke politie bij de parketten in de rijkswacht en daar stoppen; eerst overgaan tot de creatie van een zonale politie en vervolgens de gezagsrelatie met het federale deel van de geïntegreerde politiestructuur niet regelen*).

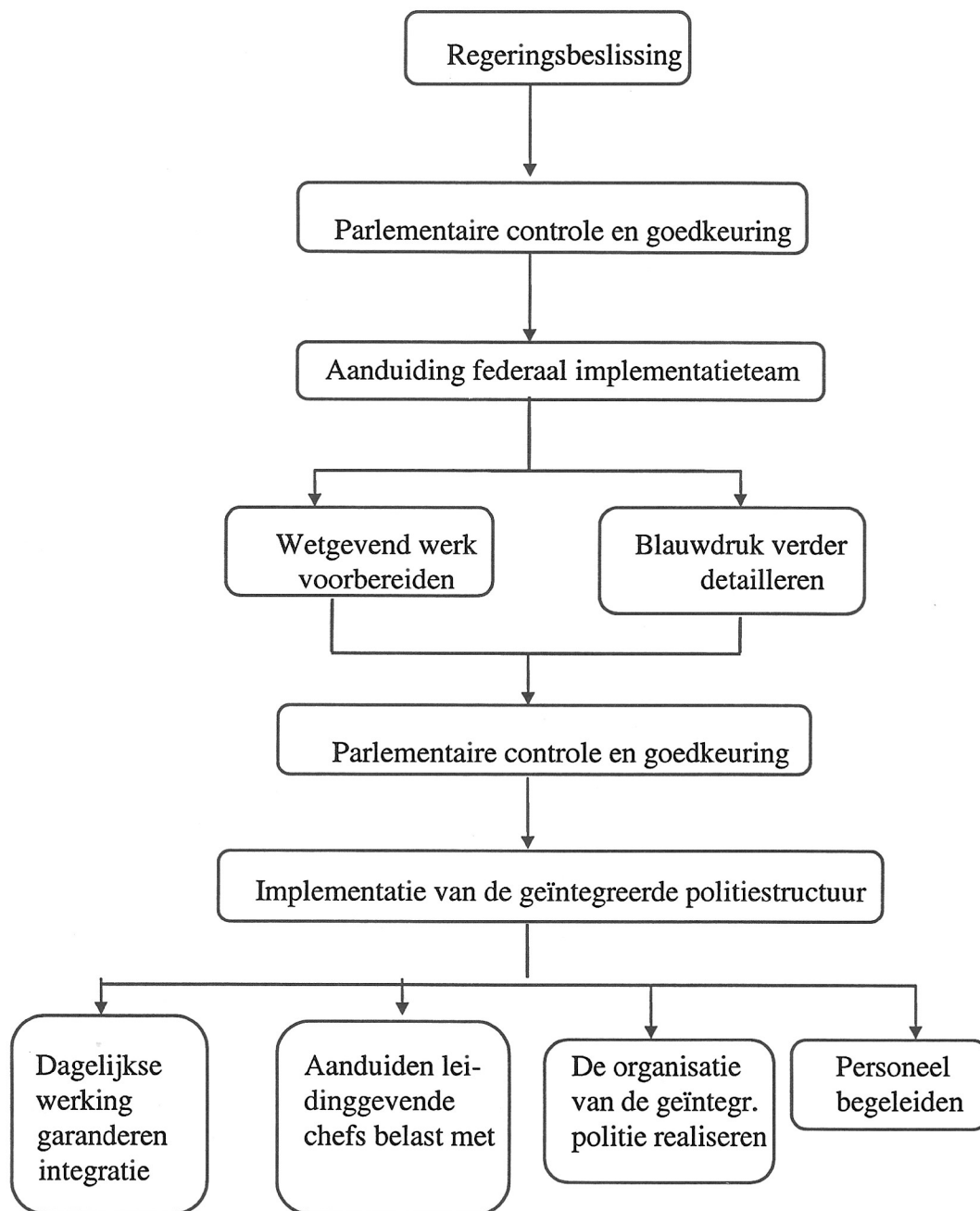
Vermits tussenoplossingen nogal eens de neiging hebben de uiteindelijke oplossing te worden, meent “de *expertencommissie*” dat de correcte planning der tussenstappen en het volgen van een strikt tijdsschema van essentieel belang zijn.

Onder correcte planning wordt verstaan dat tussenstappen die niet beantwoorden aan het principe van het “gelijktijdig oversteken, moeten worden verworpen. In concreto betekent dit bijvoorbeeld dat:

- geen structuren worden opgericht die op beleids-, beheers- en operationeel vlak los van de andere delen van de geïntegreerde politiestructuur en dus autonoom kunnen bestaan; het kan immers niet zijn dat interne procedures of gezagsverhoudingen die onderdeel uitmaken van het totale voorstel, zouden leiden tot het ontstaan van niet-geïntegreerde politie-onderdelen;
- de creatie van de lokale componenten van de geïntegreerde politiestructuur kan pas voor zover de bevoegdheids- en verantwoordelijkheidsverdeling binnen de geïntegreerde politiestructuur is geregeld;
- voor het federale deel van de geïntegreerde politiestructuur in een integratie op korte termijn van de vaste commissie van de gemeentepolitie, de Algemene Politiesteundienst, het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten en de rijkswacht moet worden voorzien, en niet in de versterking van deze of gene op korte termijn.
Met dit voorstel wordt niet afgeweken van de korte termijnmaatregelen van de Parlementaire commissie, maar wordt de uitbouw van de Algemene Politiesteundienst meteen binnen de federale diensten gerealiseerd. De versterking van de rol van het commissariaat-generaal dient te worden gelezen in het licht van de voorbereiding van de integratie van de drie politiediensten in een structuur, en bovendien is deze maatregel ook in het hierna uiteengezette implementatieplan van de expertencommissie opgenomen.

17.2. Krachtlijnen van het stappenplan

Volgende aanpak wordt voorgesteld om de geïntegreerde politiestructuur te realiseren:

17.3. Politieke beslissing

Het is voor de “*expertencommissie*” van essentieel belang dat de Regering en het Parlement zo snel als mogelijk en alleszins voor het zomerreces 1997 een beslissing nemen over de krijtlijnen van de toekomstige geïntegreerde politiestructuur. Een verder uitstel van de beslissing zal de reeds oplopende spanning tussen de verschillende diensten enkel maar doen toenemen en dit ten nadele van het vertrouwen van de gemeenschap in de rechtsstaat en zijn politie. Pas wanneer er duidelijkheid is over de uiteindelijke keuze, zal een constructief samenbouwen aan een nieuwe toekomst voor de politie echt mogelijk worden. Alle dossiergegevens zijn actueel gekend; enkel de beslissing dient nog te worden genomen.

17.4. Inplaatsstelling van het federaal implementatieteam door de Regering

17.4.1. Er wordt bij de aanvang van de implementatie een team van vier politieambtenaren aangeduid waarvan één de leiding krijgt. Of deze samenstelling ook de lange termijn oplossing wat de federale top betreft dient te zijn, moet later worden uitgemaakt.

De politieambtenaar die de algemene leiding heeft over het implementatieteam is tevens de federale politiechef.

Door zijn aanduiding als chef van de nieuwe structuur treedt hij als eerste toe tot de nieuwe politiestructuur en houdt hij op deel uit te maken van de politiedienst waartoe hij behoort. Op uiterst korte termijn zal dienen voorzien te worden in een degelijke wettelijke basis om deze aanduiding mogelijk te maken.

De federale chef dient niet enkel de verandering te realiseren, maar hij krijgt tevens onmiddellijk de leiding over de gehele politiestructuur, zoals gedefinieerd in punt 13.5.3 Dit betekent dat hij reeds van bij zijn aanduiding zeggenschap krijgt over zowel de af te bouwen drie algemene politiediensten als over de op te bouwen geïntegreerde structuur. Dit is noodzakelijk om te garanderen dat de drie algemene politiediensten geen initiatieven ontwikkelen die de integratie bemoeilijken of verhinderen.

17.4.2. Nemen we daarbij dat de federale politiechef frequent in contact zal treden met talrijke actoren (*Parlement, Regering, magistratuur, lokale politieoverheden, politiepersoneel, syndicaten, ...*), en het wordt al snel duidelijk dat hij over onvoldoende tijd zal beschikken om alle taken zelf te vervullen.

Elk van de drie overige leden van het federaal implementatieteam volgt één van de volgende krachtlijnen van de verandering in het bijzonder op, terwijl zij gezamenlijk, onder de leiding van de federale politiechef, de gehele integratie-operatie realiseren:

⇒ operationaliteit van de politie gedurende de overgangsfase garanderen;

⇒ de sociale rust en de integratie van alle personeelsmateries garanderen;

⇒ de nieuwe politiestructuur in al zijn andere facetten in plaats stellen.

17.4.3. De vermelde drie leden bezitten een dubbele hoedanigheid. Zij staan onder de leiding van de nieuwe federale politiechef en maken eigenlijk deel uit van de geïntegreerde structuur. Tegelijkertijd leiden zij - met uitzondering van de vertegenwoordiger van de gemeentepolitie die het voorzitterschap van de Vaste Commissie van de gemeentepolitie waarneemt- hun korps van oorsprong gedurende de integratiefase.⁴¹ Zij staan in voor de integratie van hun korps in de nieuwe politiestructuur.

17.4.4. Op basis van een uitgewerkt functieprofiel selecteert een politiek onafhankelijke instantie de gepaste kandidaten voor het implementatieteam. Zij stelt deze voor aan de Regering die hieruit een keuze maakt.

Enkel aan personen die de nodige kennis, werkkraft, wil, uitstraling en vooral ervaring bezitten, kan een dergelijke opdracht worden toegewezen.

17.4.5. Vermits de gemandateerde federale politiechef en de drie andere federale politieambtenaren instaan voor het bereiken van het beoogde resultaat, moeten zij ook bevoegd zijn om gezamenlijk hun eigen medewerkers te kiezen.

⁴¹ De toekenning van reëel hiërarchisch gezag aan de commissaris-generaal voor de gerechtelijke opdrachten (zie Parlementaire Onderzoekscommissie) moet b.v. vanuit dit oogpunt en in het raam van de herstructurering van het totale politiebestel worden bekeken

17.5. Inplaatsstelling van een begeleidingscomité

17.5.1. Het implementatieteam moet de in dit document vermelde krachtlijnen in overleg met een begeleidingscomité, waarin de politieoverheden zijn vertegenwoordigd, concretiseren in een implementatieplan.

17.5.2. De maatregelen die hieruit voortvloeien, worden ter goedkeuring voorgelegd aan de Regering.

17.6. Nieuwe wetgeving voorbereiden

- Opstellen van een algemeen wetgevend project dat minstens de volgende punten herneemt:

⇒ de aanpassing aan de politiewetgeving;

⇒ de integratie van de drie politiediensten in een geïntegreerde politiestructuur en de basisprincipes van de nieuwe structuur;

⇒ de inplaatsstelling en overgangsbevoegdheden en verantwoordelijkheden van de federale top;

⇒ de bepaling van de werkingsregels op operationeel vlak tijdens de overgangsperiode;

⇒ de wettelijke regeling van de gezagsafhankelijkheid en de geïntegreerde externe controledienst;

⇒ de uitwerking van wetgevende initiatieven die de uitgetekende gezagsafhankelijkheid van de politie concretiseren;

⇒ de uitwerking van wetgevende en andere initiatieven (zoals de reorganisatie van het comité 'P' en de inspectiediensten van de rijkswacht en de gerechtelijke politie) die de democratische controle over de geïntegreerde politiestructuur verder concretiseren.

17.7. Verder detailleren van de voorgestelde blauwdruk voor de geïntegreerde politiestructuur

Deze verdere detaillering is noodzakelijk opdat de inplaatsstelling van de diensthooften zo snel als mogelijk kan worden gestart.

17.8. Garanderen van de operationaliteit

Vastleggen van onmiddellijke coördinatie- en operationele maatregelen. Dit kan erin bijvoorbeeld in bestaan de huidige samenwerkingsprincipes uitgewerkt door de Regering te bevestigen (interpolitiezone, specialisatierichtlijn).

17.9. Aanduiding leidinggevenden belast met de integratie

Er dient zo snel als mogelijk werk te worden gemaakt van de aanduiding van de belangrijkste leidinggevende functies op federaal, zonaal en intermediair niveau. Deze personen zullen immers verantwoordelijk zijn om de geïntegreerde politiestructuur te realiseren en om in de overgangperiode voor de nodige coördinatie tussen de verschillende onderdelen te zorgen.

Volgende aanpak wordt voor deze aanduiding voorgesteld:

17.9.1. identificatie van de leidinggevende functies op basis van de geïntegreerde structuur;

17.9.2. formulering van een profiel per functie;

17.9.3. publicatie van de plaats;

17.9.4. selectie door een commissie samengesteld uit specialisten in personeelsrecrutering en uit politie-experten. Voor de functies van politiechef en recherchechef wordt tevens in een advies door de desbetreffende politieoverheid voorzien;

17.9.5. inplaatsstelling.

De voormelde werkwijze werd reeds in het buitenland bij politiehervormingen gebruikt. Zij biedt het voordeel snel de verantwoordelijken in plaats te kunnen stellen. Bovendien wordt hiermee vermeden dat discussies omtrent een gelijke verdeling van functies of omtrent een vergelijking van graden ertoe leiden dat de inplaatsstelling verzandt, of dat de mogelijkheid niet wordt aangegrepen om de juiste persoon op de juiste plaats te krijgen.

Vermits de federale diensten de herstructurering zullen dienen te begeleiden, zal een top-down-benadering bij de inplaatsstelling worden gevolgd.

17.10. De geïntegreerde politiestructuur realiseren

17.10.1. Algemene aanpak per dienst

- Aanduiden van de leidinggevende per dienst (zie Punt 17.9)
- Opmaken van een integratieplan per dienst door de leidinggevende.
- Goedkeuring door de betrokken politieoverheden van de concrete uitwerking van de integratie op lokaal en federaal vlak na advies van het implementatieteam.

17.10.2. Federale diensten

Creatie van de federale diensten door de integratie van de Vaste Commissie van de gemeentepolitie, de Algemene Politiesteundienst, het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten en de rijkswacht.

Doel moet alleszins zijn om alle federale functies m.b.t. politie zoals bvb. informatica, vorming, analyse, internationale samenwerking te hergroeperen op federaal vlak.

17.10.3. Zonale en intermediaire diensten

Uitwerken van een sterkteverdelingsberekening die garandeert dat iedere politiezone een gelijkwaardige politiezorg krijgt. De voorstellen komende van de verschillende diensten zullen immers op wetenschappelijke basis moeten worden geëvalueerd.

17.10.4. Aanpassing beheersfuncties

Creatie van technische projectploegen die belast worden met de uitwerking van een nieuw concept voor ieder beheersaspect binnen de geïntegreerde politiestructuur:

- personeel (statuten, opleiding,);
- logistiek;
- financiën;
- telematica;
- informatiebeheer;
- operationele werking;
- ...

Bespreking van de nieuwe concepten met alle betrokken actoren (politieoverheden, syndicaten, politieorganisatie,...).

17.11. Personeelsbegeleiding gedurende het ganse proces is essentieel

17.11.1. Creëren van een communicatiedienst die het federaal implementatieteam ondersteunt.

17.11.2. Maximaal betrekken van het personeel en de syndicaten bij de beslissingname.

17.11.3. Overgang van het personeel in twee stappen:

- functioneel (functie opnemen in de nieuwe structuur);
- statutair met de mogelijkheid om het eigen statuut desgevallend te behouden.

17.11.4. De geïntegreerde politiestructuur zal er alleszins toe leiden dat heel wat leidinggevenden uit de vroegere korpsen geen leidinggevende functie zullen kunnen bekleden. Voor deze personen dient in een aangepaste uitstapregeling of bediening te worden voorzien.